

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 5.10.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

HANS GRAF dirigent

WOLFGANG AMADEUS MOZART

LEOŠ JANÁČEK

ANTONÍN DVOŘÁK

PLAVI CIKLUS

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

PLAVI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
HANS GRAF dirigent

WOLFGANG AMADEUS MOZART

38. SIMFONIJA u D-duru, KV 504, *Praška*

Adagio - Allegro

Andante

(Finale). Presto

LEOŠ JANÁČEK

SINFONIETTA

Fanfare. Allegretto

Dvorac. Andante

Kraljičin samostan. Moderato

Ulica. Allegretto

Gradska vijećnica. Andante con moto

* * *

ANTONÍN DVOŘÁK

6. SIMFONIJA u D-duru, op. 60

Allegro non tanto

Adagio

Scherzo. Furijant

Finale: Allegro con spirito

HANS GRAF dirigent

Poznat po širokom repertoaru i kreativno osmišljenim programima, istaknuti austrijski maestro **Hans Graf** jedan je od najcjenjenijih glazbenika današnjice.

Šef dirigent Houstonškoga simfonijskog orkestra od 2001. do 2013. godine, najdugovječniji je šef dirigent u povijesti toga orkestra. Prije Houstona, osam sezona bio je šef dirigent Filharmonije iz Calgaryja, a istu je funkciju šest godina obnašao i u Nacionalnom orkestru regije Aquitaine iz Bordeauxa. Vodio je Mozarteum-orkestar u Salzburgu od 1984. do 1994., kao i Baskijski nacionalni orkestar od 1994. do 1996. godine.

Redoviti je gost dirigent vodećih sjevernoameričkih orkestara, a među recentnim i nadolazećim angažmanima zabilježio je nastupe s orkestrima iz Clevelanda i Philadelphie, Newyorškom i Losangeleskom filharmonijom, orkestrima Bostona, San Francisca, St. Louisa, Cincinnatija, Nationala, Detroita, Dallasa, Baltimorea, Indianapolisa, New Jerseyja, Milwaukeea, Colorada i Utaha, kao i s poznatim Komornim orkestrom St. Paula, među ostalima.

U Carnegie Hallu debitirao je 2006. uz Houstonške simfoničare, a u tu prestižnu dvoranu vratio se već dogodine uz Orkestar sv. Luke iz New Yorka. Uz Houstonški orkestar ponovno je nastupio u Carnegieu 2010., priredivši newyoršku premijeru programa *Planeti - Odiseja u HD-u*, u kojemu je izvodio Holstove *Planete* uz projekcije ekskluzivnih fotografija NASA-

inih istraživanja sunčeva sustava. Posljednji zajednički nastup uz Simfoničare iz Houstona u Carnegieu zabilježio je 2012., u sklopu Proljetnoga glazbenog festivala, na koncertu s djelima Dmitrija Šostakoviča.

U Europi je dirigirao Bečkom i Londonskom filharmonijom, Bečkim simfoničarima, Kraljevskim Concertgebouw-orkestrom i Leipziškim Gewandhaus-orkestrom, ali i Sanktpeterburškom filharmonijom, Njemačkim simfonijskim orkestrom iz Berlina, Orkestrom Bavarskoga radija, Rotterdamskom filharmonijom, Budimpeštanskim festivalskim orkestrom, Dresdenskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Danskoga radija i Filharmonijom Nizozemskoga radija, među ostalim. Stalni je gost dirigent simfoničara iz Sydneyja i Aucklanda, kao i filharmoničara iz Hong Konga, Malezije i Seoula.

Godine 2010. vodio je Houstonške simfoničare na turneji Ujedinjenim Kraljevstvom, koja je uključila čak dva nastupa u Barbicanu u Londonu, kao i koncerte u Birminghamu, Edinburghu, Leedsu i Manchesteru. Dvije godine kasnije s istim je orkestrom održao prvi nastup jednoga velikog američkog orkestra na Svjetskome festivalu orkestara u Moskvi, predstavivši dva programa koji su uključili Brucknerovu Devetu simfoniju, rusku premijeru Simfonije *Doctor Atomic* Johna Adamsa te Šostakovičevu 11. simfoniju, po prvi puta izvedenu u tumačenju jednoga američkog orkestra na rusnome tlu.

Tijekom ljeta 2013. vratio se na Salzburške svečane igre izvedbama čak tri programa, koji su donijeli novo djelo austrijskoga skladatelja Gerharda Wimbergera uz Mozarteum-orkestar, kao i neobičnu multimedijsku TV produkciju Mozartove *Otmice iz saraja* uz Cameratu Salzburg. Nastupio je i na drugim prestižnim europskim festivalima kao što *Maggio Musicale* u Firenzi te festivalima u Bregenzu te u Aixu u Provansi. Među američkim festivalima na kojima je gostovao ističu se oni u Tanglewoodu i Aspenu, a uz njih i Blossom Music Festival, potom Grant Park Music Festival u Chicagu te *Bravo! - Vail Valley Music Festival* gdje je srpnja ove godine predvodio Newyoršku filharmoniju.

Iskusni operni dirigent, debitirao je u Bečkoj državnoj operi 1981. te otad među ostalim ravnao produkcijama u opernim kućama Berlina, Münchena, Pariza i Rima.

Njegov široki repertoar obuhvatio je i nekoliko svjetskih premijera, a među novijim angažmanima ističe *Parsifala* u Züriškoj operi, *Borisa Godunova* u Opéra national du Rhin u Strasbourgu, kao i rijetko postavljanu operu *Die Feuersnot* Richarda Straussa u slavnoj Volksoperi u Beču, za čiju je izvedbu primio Nagradu austrijskog muzičkog teatra 2014. godine.

Snimao je za EMI, Orfeo, CBC, Erato, Capriccio i JVC, a njegova ekstenzivna diskografija sadrži integralne snimke Mozartovih i Schubertovih simfonija, premijernu snimku opere *Es war einmal* Alexandra von Zemlinskog te kompletni orkestralni opus Henrija Dutilleuxa, koji je snimio pod skladateljevom supervizijom uz Nacionalni orkestar regije Aquitaine iz Bordeauxa za BMG Arte Nova. Njegove snimke uz Houstonске simfoničare uključuju Bartókova *Drvenog kraljevića* za Koch International, Zemlinskyjevu Lirsku simfoniju, Tri stavka iz Bergove Lirske suite te Mahlerovu *Pjesmu o zemlji* za Naxos, kao i DVD-izdanje projekta *Planeti*. Među recentnim snimkama ističu se i snimka cjelokupnog opusa za violu i orkestar Paula Hindemitha uz Tabeu Zimmermann i Njemački simfonijski orkestar iz Berlina, te snimka uživo kantate *Carmina Burana* s Londonskom filharmonijom. Usto, snimka izvedbe uživo *Wozzecka* sa Houstonским simfoničarima objavljena za Naxos u proljeće 2017., nagrađena je Grammyjem za najbolju snimku opere u 2018. godini, kao i nagradom ECHO Klassik 2017. za najbolju snimku opere u kategoriji opere 20. i 21. stoljeća.

Rođen nedaleko Linza, glazbeno obrazovanje započeo je učeći violinu i klavir. Nakon studija klavira i dirigiranja na Visokoj glazbenoj školi u Grazu, studij je nastavio kod Franca Ferrare i Serguia Celibidachea u Italiji te Arvida Jansonsa u Rusiji. Odlikovan je Ordenom Legije časti Francuske vlade za postignuća u promicanju francuske glazbe u svijetu, kao i Zlatnim ordenom časti za zasluge u Republici Austriji. Professor emeritus je orkestralnog dirigiranja na Sveučilištu Mozarteum u Salzburgu.

WOLFGANG AMADEUS MOZART

38. SIMFONIJA u D-duru, KV 504, *Praška*

Da je kojim slučajem **Wolfgang Amadeus Mozart** (Salzburg, 1756. - Beč, 1791.) odbio poslušati oca, te da je 1787. poduzeo planirani put u Englesku - *Praška* bi simfonija, poput Haydnove 104., vjerojatno postala *Londonska*. No možda je ne bi ni bilo, da je novi stavak što ga je skladao za *Parišku simfoniju*, KV 297 ostao samo to - novi finale staroga ostvarenja.

Naposljetku, ipak, je bilo ovako: strogi Leopold snažno se usprotivio Amadeusovu putovanju na Otok, a uspjeh *Figarova pira* u Pragu, postavljenog početkom prosinca 1786. godine, umjesto u London početkom 1787. odveo je Mozarta i Constanzu u češku prijestolnicu. Zaključivši, pak, da je novi posljednji stavak *Pariške simfonije* ipak vrijedan samostalnog života, Mozart je napisao sasvim novu simfoniju. I tako, početkom prosinca 1786., još uvijek u Beču, skladao 38. simfoniju u D-duru, *Prašku*.

“Moji Pražani me razumiju”, slavna je rečenica koja je, zajedno s entuzijazmom s kojim je Prag prihvatio Mozarta, prešla u legendu. Velikim oduševljenjem praška je publika prihvatila i “veliku glazbenu akademiju” održanu u Narodnome kazalištu 19. siječnja 1787., na kojoj je uz novu “Veliku simfoniju in D” Mozart izveo i Klavirski koncert u C-duru,

KV 503, nakon kojih je još gotovo sat vremena improvizirao na vlastite teme.

Koliko *Praška*, toliko je tridesetosma simfonija poznata i kao "simfonija bez menueta". Koji su razlozi izostanku trećega stavka i dalje nije poznato. Često je objašnjenje da je trostavačnost *Praške* bila rezultat skladateljeve "unutarnje potrebe" - o čemu autoritativni Alfred Einstein rezolutno zaključuje: (djelo je) "u potpunosti bečka simfonija kojoj nedostaje menuet samo zato što je u tri stavka rečeno sve što se trebalo reći".

Niti jedno Mozartovo ostvarenje prije *Praške* ne pokazuje toliku "složenost i raznolikost dizajna", konstatira Stanley Sadie. *Učene* (složene, bachovske) kontrapunktske tehnike "pogonsko su gorivo" koje aktivira galantni (moderan, jednostavan) tematski sadržaj početnoga *Allegra*. Glazba teče "prirodno, iako pod najvećim stupnjem kontrole", zaključuje Einstein.

Središnji *Andante* pripada među najdublje što je Mozart napisao - lirska glazba puna finih harmonijskih sjenčanja i tihe snage što bez prestanka otkucava njenim šestosminskim taktom, dok se finalni *Presto* ističe kao primjer Mozartova baratanja orkestralnim aparatom (bez klarineta, ali s obilato uvedenim trubama i timpanima u prvome i trećem stavku). Gradeći na iskustvima stečenim u koncertantnim vrstama i u operi, Mozart je u simfonijski orkestar unio novo poimanje njegovih mogućnosti. Teksture trećega stavka, stoga, sežu od doista simfonijskih do duboko intimnih, na trenutke gotovo komornih, a ponegdje i koncertantno-solističkih. Kaže se zato da upravo u *Praškaj* i simfonijama koje slijede, standardni orkestralni aparat, poznat do današnjih dana, po prvi puta doseže stupanj "visokoga sjaja".

zf
9

LEOŠ JANÁČEK

SINFONIETTA

Iako je skladateljski put započeo još u dvadesetima, prvi veliki proboj i široko priznanje češki majstor **Leoš Janáček** (Hukvaldy, 1854. - Moravská Ostrava, 1928.) doživio je prilično kasno, tek 1916. nakon praške premijere njegove treće opere, *Jenůfe*. Djela koja se i danas smatraju reprezentativnim primjerima Janáčekova opusa - poput *Glagoljske mise* ili večerašnje *Sinfonietta* - pojavila su se istom sedmog desetljeća njegova života, oba iste 1926. godine.

Mnogi će reći da je za taj labuđi pjev uvelike bila zaslužna Kamila Stösslová, skladateljeva muza, a ova trideset i osam godina mlada i već udana dama bila mu je pratnja i dana kojega je začeta *Sinfonietta*. U to vrijeme, naime, skladatelj je primio narudžbu za fanfare koje su trebale popratiti Češki svesokolski slet u Pragu, a zvuk pleh-glazbe koju je zajedno s Kamilom slušao jednoga poslijepodneva u parku grada Píseka, zacrtao je smjer budućeg ostvarenja.

Ideja je u samo mjesec dana od prigodne glazbe za gimnastičku priredbu prerasla u najopsežnije orkestralno ostvarenje skladateljeva opusa, a peterostavačno djelo premijerno je predstavljeno 26. lipnja iste godine u Pragu, u izvedbi Češke filharmonije pod ravnanjem Václava Talicha.

Uvodnim fanfarama Janáček je dodao još četiri stavka programnih podnaslova koji se referiraju na prizore iz grada Brna. Podnaslove je dodatno pojasnio krajem

1927. u članku pod naslovom *Moj grad*. Nakon kratkoga uvoda u kojemu opisuje neugodnu atmosferu koja je vladala Brnom u doba austro-ugarske vladavine, Janáček nastavlja u puno pozitivnijem tonu:

“A onda ugledah grad koji prolazi čudesnu preobrazbu. Izgubih odbojnost prema tmurnoj Gradskoj vijećnici, mržnju prema brdu s čijih su se visina godinama spuštali samo jecaji i patnja (u dvorcu na brdu nalazila se gradska tamnica, op.a.), gađenja prema gradskim ulicama i njihovoj vrevi. Kao nekim čudom uskrsla je sloboda, sjajeći nad ponovnim rođenjem grada 28. listopada 1918. godine. Vidio sam se u njoj. Pripadao sam joj. A zvuk pobjedničkih fanfara, sveti mir Kraljičina samostana (u kojemu je s jedanaest godina polazio školu, op.a.), noćne sjene, lahor sa zelenoga brda i vizija grada koji raste u svojoj veličajnosti, mojega Brna - sve to dalo je život i mojoj *Sinfonietti*”.

Kada mu se prvi flautist na pokusima za praižvedbu potužio da su pasaže pri kraju trećega stavka *nesvirjljive*, skladatelj mu je odgovorio: “Sviraj što god hoćeš, samo neka zvuči kao vihor”. Ova anegdota vjerojatno najbolje opisuje način na koji je potrebno pristupiti izvedbi ovoga orkestralnog “showpiecea”. U tom smislu, riječ je skladbi u kojoj se gotovo svaki glazbenik unutar golemog orkestra, barem na trenutak osjeća u ulozi solista - zbog čega ovo remekdjelo suvereno stoji bok-uz-bok Stravinskijevim baletnim partiturama, kao i koncertima za orkestar Bartóka ili Lutosławskog.

Silovita, neobična, začudna kvaliteta Janáčkovke glazbe privukla je njegova sugrađanina Milana Kunderu koji je puno pisao o Janáčeku, ali i japanskoga hit-pisca, inače velikog ljubitelja glazbe Harukija Murakamija, koji je *Sinfoniettu*, upravo zbog njene *začudnosti*, upleo u narativ svojega jednako *začudnog* mega-romana *1Q84*. iz 2009.-10. godine.

Naš hit-pisac Miljenko Jergović u svojem eseju *Murakami, ubod šilom u zatiljak* ističe kako je Murakami do *Sinfoniette* došao upravo preko eseja o Janáčeku iz pera Milana Kundera (čiji je otac, ugledni češki glazbenik, inače bio Janáčkov učenik), dok se s druge strane spominje snimka koju je 1971. uz Simfoničare iz Chicaga zabilježilo slavni japanski

dirigent Seiji Ozawa (inače Murakamijev bliski poznanik te sugovornik u razgovorima *Isključivo o glazbi* iz 2016. godine).

“Omamljujuće, gusto nanizane, krajnje suprotstavljene teme u najvećoj žurbi izranjaju jedna iznad druge, bez prijelaza, usto često zvučeći istodobno”, piše Kundera o Janáčkovoj glazbi, pa tako posredno i o *Sinfonietti*. Napetost Janáčkovog skladateljskog narativa, nastavlja Kundera, nastaje u sudaru dvaju glazbenih karaktera - blagosti i brutalnosti, ali još i više, u sudaru dviju estetskih kategorija - ljepote i ružnoće, jer “Janáček je možda jedan od rijetkih skladatelja koji je u svojoj glazbi mogao izreći pitanje blisko velikim slikarima: pitanje ružnoće kao predmeta umjetničkog djela”.

Sviraj što god hoćeš, odgovorio bi mu (vrlo vjerojatno) sam Janáček, te zaključio: Samo neka zvuči - kao vihor!

JER NISTE ČULI SVE!

ANTONÍN DVOŘÁK

6. SIMFONIJA u D-duru, op. 60

Šesta simfonija velikog češkog simfoničara **Antonína Dvořáka** (Nelahozeves, 1841. - Prag, 1904.) ponijela je posvetu Hansu Richteru, onodobnom šefu dirigentu Bečke filharmonije, jednome od vodećih glazbenika svojega doba, koji je zajedno sa skladateljem Johannesom Brahmsom prepoznao Dvořákov talent i vrlo rano započeo izvoditi njegova djela. Upravo je Richter studenog 1879. predvodio Bečke filharmoničare u bečkoj premijeri skladateljve Slavenke rapsodije br. 3, op. 45, a samo dan potom zamolio je tada još uvijek malo poznatoga skladatelja da za njega napiše novo djelo.

Dvořák je dogodio, u samo nekoliko mjeseci između kolovoza i listopada, dovršio skladbu koja je ponijela posvetu slavnemu maestru, a odmah po završetku obavijestio je o tome svojega izdavača Fritza Simrocka: "Dragi moj gospodine Simrock! Najkraće rečeno, želio bih Vas obavijestiti da sam dovršio novu simfoniju. Idućeg tjedna putujem za Beč, gdje će ga isprobati tamošnja Filharmonija. Puno sam truda uložio u nastanak ovoga djela, koje je spremno za velike stvari, a meni je pružilo pregršt zadovoljstva".

Polasku u Beč, s Richterom je prošao skladbu za klavir, a odmah potom obavijestio je o tome prijatelja Aloisa Gobla: "Dragi prijatelju! Ja sam u Beču, gdje sam čuo toliko prekrasnih stvari, da ih ne mogu niti pokušati zapisati. Richter obožava moju simfoniju, toliko da me je ljubio nakon svakoga

stavka; djelo će biti praižvedeno 26. prosinca, a potom će krenuti na put u London!".

Richter je doista uglavio termin praižvedbe u Beču za prosinac te 1880. godine, ali je izvedba potom odgađana u više navrata, navodno zbog Richterove opterećenosti obiteljskim obvezama, a zapravo zbog toga što su članovi Bečke filharmonije odbili izvesti novo ostvarenje, smatrajući da tada još uvijek malo poznati češki skladatelj ne zaslužuje naći se na programu njihova orkestra dvije sezone zaredom.

Richter je, pak, nastavio prikrivati prave razloge u svojim krajnje ljubaznim pismima, ali se skladatelj, zadržavši ime posvećenika na prvoj stranici partiture, nakon nekog vremena okrenuo dugogodišnjem prijatelju, Adolfu Čechu, koji je već praižveo *Stabat Mater*, kao i njegovu Petu simfoniju, pa je u konačnici upriličio i praižvedbu Šeste simfonije u Pragu 25. ožujka 1881. godine, predvodeći orkestar sastavljen od glazbenika iz više praških opernih kuća. Izvedba je doživjela veliki uspjeh, a publika je zahtijevala ponavljanje trećega stavka, i danas popularnog *Furijanta*.

Richter je, pak, upriličio znamenitu izvedbu u Londonu 1882. (iako ga je na Otoku pretekao August Manns, upriličivši britansku premijeru 22. travnja 1882.), a ta Richterova izvedba potaknula je, pak, Kraljevsko filharmonijsko društvo ne samo da ovjenča Dvořáka počasnim članstvom, nego i da od njega naruči sljedeću, Sedmu simfoniju, čijom će praižvedbom ravnati sam skladatelj 1885. godine. Djelo će se ubrzo pojaviti i u drugim europskim glazbenim centrima, a već 1883. i u Novome svijetu. Tako je Šesta simfonija među prvim skladateljevima ostvarenjima priskrbila svojemu autoru međunarodnu pozornost.

Zbog izražene lirske kvalitete i stanovite češke arome, Šestu simfoniju nerijetko nazivaju i *Češkom* kao i *Pastoralnom*, dok ju je veliki češki maestro Václav Talich, očigledno iz sličnih razloga, nazivao - *Božićnom*. Ne čudi stoga da cijenjeni Dvořákov biograf Otakar Šourek piše kako u ovome djelu "oživljavaju duh i ponos, optimizam i strast češkoga čovjeka, ona odiše opojnim mirisima i neiskvarenom ljepotom čeških šuma i polja".

Prije svega, Šesta "izražava sveprisutni, produbljujući osjećaj čistoga zadovoljstva, time što je najjednostavnije rečeno - živa", piše o ranim simfonijama Carla Nielsena Robert Simpson, ali kao da zapravo govori o ovome Dvořákovu ostvarenju, nastalom na prijelazu iz mladosti u godine zrelosti, na ulasku u četrvrto desetljeće njegova života.

Nerijetko Šestu uspoređuju i s tri godine ranije skladanom Brahmsovom Drugom simfonijom, i to ne samo zato što su i jedna i druga u istome tonalitetu D-dura, već kao Dvořákovi otvoreni *hommage* starijem prijatelju i zagovorniku. Ipak, kroz bogatu, lirsku melodiku, živu, raznoliku ritmiku i orkestralnu paletu raskošnih boja sasvim jasno progovara Dvořák, nedvojbeno navješćujući zreli trolist svojega simfonizma - Sedmu simfoniju u d-molu iz 1885., potom Osmu u G-duru iz 1889. te finalnu, Devetu simfoniju u e-molu, *Iz Novoga svijeta*, iz 1893. godine.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA
www.gad.hr

JER NISTE ČULI SVE!

ISKLUČI PROBLEME
UKLJUČI
GLAZBU

OFF
CIKLUS

ROCK THE OPERA

PETAK 12.10.

19:30 / LISINSKI

**PINK FLOYD / DEEP PURPLE / AC/DC
QUEEN / LED ZEPPELIN / U2 / ROLLING STONES**

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA / FRIEDEMANN RIEHLE *dirigent*
TERESA HÁLOVA *vokal* MARKETA POULIČKOVA *vokal* NIKOLETA SPALASOVA *vokal*
Specijalni gost: **ERVIN BAUČIĆ**

OFFCIKLUS.COM / ULAZNICE.HR

PLAVI CIKLUS / MOZART / JANÁČEK / DVOŘÁK

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

RTLMUSIC

G.A.D.
PRODUKCIJA

JutarnjiLIST

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

VIOLINE I.

Martin Draušnik - koncertni majstor, Orest Shourgot - koncertni majstor, Dunja Bontek**, Teodora Sucala Matej, Ivan Finta, Korana Rucner, Saki Kodama, Alina Gubajdulina, Mario Bratković, Kornelija Balaž, Saša Borčić Reba, Lovorka Moslavac, Davide Albanese, Lana Adamović, Martina Sačer Pavlin, Odette Cavaliere

VIOLINE II.

Sho Akamatsu*, Val Bakrač, Vera Kurova, Ivo Jukić, Mirela Džepina Finta, Josip Novosel, Krešimir Bratković, Vlatka Pecić Juranić, Sergii Vilchynskiy, Margareta Ugrin, Iva Kralj, Tomislav Ištok, Sandra Bingula Nožica, Branimir Vagroš

VIOLE

Lucija Brnadić*, Krešimir Ferenčina**, Hiwote Tadesse**, Marko Otmačić, Tvrtko Pavlin, Asja Frank Perčić, Maja Pinterić Šibl, Pavla Kovač, Lovorka Abramović Šoljan, Igor Košutić, Aleksandar Jakopanec, Miroslav Mrazović

VIOLONČELI

Jasen Chelfi*, Vinko Rucner**, Zita Varga**, Oliver Đorđević, Martina Pavlin, Tajana Bešić, Miljenko Šajfar, Tanja Andrejić, Dora Kuzmin Maković, Tonko Marković, Romana Rucner

KONTRABASI

Nikša Bobetko*, Darko Krešić*, Ilin Dime Dimovski, Borna Dejanović, Dubravko Palanović, Tihomir Novak, Dubravka Rucner, Franjo Zvonar

FLAUTE

Ana Batinica, Matea Škarić Janković

PICCOLO

Dani Bošnjak

OBOE

Branka Bošnjak*, Katarina Grubić

ENGLESKI ROG

Žarko Antonić

KLARINET B

Mario Fabijanić*, Rude Mimica

BAS KLARINET

Ratko Vojtek

FAGOTI

Matko Smolčić, Vasko Lukas

ROGOVI

Yevhen Churikov*, Daniel Molnar, Lenart Istenič, Nikola Jarki

TRUBE

Marin Zokić*, Marko Bobičanec, Luko Saulović, Mario Lončar

TROMBONI

Antonio Janković*, Marin Rabadan, Goran Glavaš

TUBA

Krunoslav Babić

TIMPANI

Ema Krešić

UDARALJKE

Renato Palatinuš

HARFA

Mirjam Lučev-Debanić*

NADZORNIK ORKESTRA

Davor Capković

* *vođa dionica*

** *zamjenici vođa dionica*

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 26.10.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

DAVID DANZMAYR *dirigent*
COLIN CURRIE *udaraljke*

BERISLAV ŠIPUŠ
JAMES MACMILLAN
GUSTAV MAHLER

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

PLAVI CIKLUS

Grad Zagreb

WIENER
OSIGURANJE
VIENNA INSURANCE GROUP

BCC
services

PEUGEOT

ULAZNICE.HR
VAŠE MJESTO U PRVOM REDU

Jutarnji LIST

Grad Zagreb

PARTNERI U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

Jutarnji LIST START

VIJENAC

Zagreb
1900. 1918.

SPONZORI

WIENER
OSIGURANJE
VIENNA INSURANCE GROUP

BCC
services

ULAZNICE.HR
VAŠE MJESTO U PRVOM REDU

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija
Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Korektura: Ana Marić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena: 5 kuna

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

www.zgf.hr